

SLOVENEC.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemam velja: Za celo leto predplačan 15 gid., za pol leta 8 gid., za četrt leta 4 gid., za en mesec 1 gid. 40 kr.

V administraciji prejemam, velja: Za celo leto 12 gid., za pol leta 6 gid., za četrt leta 3 gid., za en mesec 1 gid. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gid. 20 kr. več na leto. Posamezne številke veljajo 7 kr.

Naročnino in oznanila (insertate) prejema upravništvo in ekspedicija v „Katol. Tiskarni“ Vodnikove ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2, L., 17.

Izhaja vsak dan, izvemski nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 221.

V Ljubljani, v sredo 27. septembra 1893.

Letnik XXI.

† Mirko Hrvat, predsednik hrvatskega sabora.

Iz Zagreba 25. sept.

Dne 21. septembra je umrl v slavonskem Djakovu Mirko Hrvat, predsednik hrvatskega sabora. Bolehal je že dlje časa, vendar pa ni nobeden pričakoval, da ga bode smrt tako hitro pobrala. Vladni krogi so posebno užaljeni vsled izgube svojega najvernejšega privrženca, ki je bil po besedah vladnih časopisov steber današnjega zistema.

Mirko Hrvat se je rodil v Zagrebu leta 1826. Oče mu je bil gumbar in oštir. Bil je precej premožen, ali sčasoma je zapravlil vse premoženje s kartami, in družina mu je vsled tega veliko pretrpela. Ta žalostna osoda je jako vplivala na Mirka, ki je bil vsled tega vedno osoren. Oče ga je silil, da se izučí kakšnega rokodelstva, ali on je hodil rajše v šolo, dovršil 6 gimnazijalnih razredov ter potem prestopil v semenišče, kjer je ostal pa le dve leti radi svoje nepokorščine. Potem se posveti pravoslovju, katero tudi dovrši na tedanji zagrebški pravoslovni akademiji. Leta 1848 se je pridružil tudi on narodnemu pokretu ter je bil povsodi prvi, kjer je bilo treba govoriti proti Mažarom. L. 1852 je postal Mirko Hrvat odvetnik v Djakovu, kjer mu je preskrbel to mesto tedanji sodnijski pristav Janko Šviglin največ iz tega razloga, da pride v ta kraj za narodno stvar tako navdušen mož, kakor je bil takrat Mirko Hrvat.

Mladi odvetnik pa si je pomogel v tem kraju še-le potem, ko ga je škof Strossmayer imenoval svojim odvetnikom in ravnateljem škofovskih posestev. Vsled tega se je seveda pridružil popolnoma Strossmayerjevi politični stranki. Občo pozornost je vzbudil prvič v Oseku takrat, ko je bil škof Strossmayer odstavljen kot župan virovitiške županije ter na njegovo mesto postavljen grof Peter

Pejačević. K inštalaciji tega poslednjega je prišel namreč Mirko Hrvat v čisto zanošeni opravi, češ, naj se vidi, kako malo on ceni novega velikega župana. Kot političen govornik pa se je Mirko Hrvat izkazal l. 1867 v župnijski skupščini, v kateri se je razpravljalo o izvolitvi deputacije za svečanosti kraljevega kronanja v Budimpešti. Vsled njegovega ostrega govora proti deputaciji, sklenilo se je, da se v Budimpešto ne pošlje nikdo iz virovitiške županije. Njegovi govori so bili v tem času ostri, neuglajeni, večkrat celo surovi, posebno oni proti banu Šokčeviću, ki se kasneje ni mogel dovolj načuditi svojemu bivšemu protivniku, ko je brzdal kot predsednik sabora opozicijo radi ostrih govorov, naperjenih proti banu Khuen-Hedervary ju iz bolj opravičanih razlogov, nego so bili njegovi proti Starčeviću. In vendar ni takrat njega nobeden izobčil iz sabora radi njegovih neotesanih besed, on pa še ni dopuščal, da kdo pristojno brani pravice naroda hrvatskega proti nasilju, kar je še vsakemu dobro v spominu iz dogodjaja gledé deželnega arhiva, ko je Hrvatom z banske stolice bilo nanaseno veliko razžaljenje, češ, da niso na pošten način v svoj arhiv zbrali vseh listin. V značaju tega moža nahajalo se je nekaj tiranskega, kar je pogostoma pokazal nasproti opoziciji tudi v takih slučajih, ko ni bilo niti najmanj potrebno rabiti svojo nadmoč.

Vsled zvez s škofom Strossmayerjem je spadal Mirko Hrvat med najodličnejše člane narodne stranke od l. 1861 naprej, saj je bil od tega časa v vsako zasedanje izvoljen. L. 1872, ko je narodna stranka prvič imela večino v saboru, bil je on izvoljen za podpredsednika. Dokler je bila narodna stranka v opoziciji, govoril je Mirko Hrvat večkrat v že poprej omenjenem načinu; ko se je pa kasneje približal vladni stranki, zamolčal je skoraj popolnoma. Pač pa je on vplival mnogo v odborskih sednicah na zaključke saborske. Izza poznate borbe radi arhivalij odstopil je tedanji predsednik Nikola Krestić,

a na njegovo mesto stopi dne 4. oktobra 1886 M. Hrvat kot predsednik hrvatskega sabora. Kot tak pokazal se je popolnoma vreden zaupanja, katero je imel do njega ban Khuen-Hedervary. Ne samo, da je znal brzdati opozicijo v saboru, nego je tudi vplival v vseh odborih, da se je izvelo vse v smislu in po želji njegovih mogotcev. Za zasluge svoje je dobil l. 1887 red Franca Josipa.

Zakaj se je pa Mirko Hrvat izneveril svojim prvim načelom ter pristopil k stranki, ki goji čisto protivna načela od njegovih poprejšnjih iz mlajših let? Težko je soditi v tem pogledu. Značajno pa gotovo ni, naj je on že to storil iz prepričanja, da je tako bolje, ali pa iz kakšnih drugih razlogov. On je sicer dobro vedel, kako ga narod mrzi, ali je ob enem trdil, da je mnogo hudega preprečil, kar se je snovalo proti Hrvatom, in da kdo drugi tega ne bi bil mogel storiti, a narod bode kasneje gotovo znal še ceniti njegove zasluge. Po našem mnenju je to kaj neverjetno, kajti kar ni osnovano na etični podlagi, ne more imeti prave vrednosti; in kakšno je bilo delovanje pokojnega predsednika hrvatskega sabora v mnogem pogledu!

A ravno tako ostane črna pega na njegovem značaju gledé ponašanja nasproti škofu Strossmayerju, kateremu se je imel v prvi vrsti zahvaliti, da je postal ugleden mož. Leta 1852 je prišel Mirko Hrvat z malim knirom v Djakovo in v petih, šestih letih je bil že premožen mož, a po štiridesetletnem prebivanju v tem mestu je umrl kot jeden največjih bogatinov tega kraja. In vendar ni imel škof Strossmayer večjega sovražnika, nego je bil pokojni Mirko Hrvat. Zakaj se je nekdanji veliki prijatelj škofov spremenil v tako hudega sovražnika ne samo osebnega, nego celo v političnega, o tem se trdi različno. Glavni razlog pa je najbrž ta, ker mu je škof odvzel upravo svojih posestev iz razlogov, ki se na tem mestu ne morejo omenjati. Nekaj pa je morda kriva tudi slavohlepnost, ker je

LISTEK.

Spomini graščinskega odgojitelja.

Vesela in resnična dogodba. Iz češkega. Poslovenil F. H.—e. (Dalje.)

Do Polične, predzadnje postaje pred Klečnovom, sem se peljal v IV. razredu z godcem, koji je peljal svojo „muziko“ v mesto popravljat, dalje je bilo nekaj deželanov, kateri so se nekoliko bali moje obleke. Najbolj se spominjam godca. Razlagal je kar naprej, kje je bil, kaj je doživel, kako slabi časi so, tako, da bi človek moral beračiti, ako bi ne bilo trohice „muzike“. Svoje besede je potrjeval z raznim gibanjem rok, lica in celega telesa. Ko opazi, da nima v pipi ognja, skoči k jednemu kadilecu ter mi tako neusmiljeno stopi na nogo, da bi se bil gotovo raztogotil, če bi ne bil šaljivo-odkrito srčno se izgovarjal: „Z dovoljenjem.“

V Polični sem kupil listek tretjega razreda, da izstopim „spodobno“ v Klečnovu iz vagona. V novem kupeju se seznamim z materjo, ki se je peljala s sedmimi malimi na kmete v obisk. Anica, Micika, Loti, Milena, Rozika, Fanika in Dragotinček so se od konca sramovali in me iz vseh kotov nezaupljivo gledali, pa ni minolo še pet minut, ste se sukali že po mojih kolenih Anika in Micika, Loti okrog vratu, Milena je preiskovala podlogo klobuka,

Rozika in Fanika sta se borili za mojo torbo in Dragotinček je iskal po mojih žepih, dokler ni našel škatljice žveplenk, koje je koj razglasil za svojo lastnino. V tem zadoni glas: Klečnov.

Kar je mogoče bilo hitro, se znebim Anike in Micike, odvijem roki Loti, ugrabim Mileni klobuk, da je njegova svilena podloga njej v rokah ostala, vzamem torbo Roziki in Faniki in Dragotinčkovo roko potegnem iz žepa, v kojem je še kaj iskal, nemajoč zadosti žveplenk. Pozdravim mater, ki se mi je zahvalila za potrpežljivost in stojim že ne peronu Klečnovske postaje.

Razven načelnika v rudeči čepici in nekaj kmetov ni bilo tu nobenega. Grem skozi čakalnico ven in — res, tu je stala elegantna kočija, v katero sta bila vprežena dva iskra vranca. Spredaj je sedel nepremakljivo kočijaž v temnomodri obleki. Pri vratih kočije je stal malomarno gospod srednje rasti, s smodko v ustih, sivo oblečen. Zagledavši me v črni obleki s torbo, me premeri z zvedenim očesom od glave do tal, pristopi k meni, se dotakne klobuka: „Gospod Květina?“

„Da, gospod grof,“ odgovorim, se odkrijem in globoko priklonim.

Gospod se nasmeje: „Preveč časti! Sem oskrbnik Berka. Gospod grof mi je ukazal, da grem po Vas. Veseli me, da Vas poznam. Znabiti ste že katera najeli, ki bi Vam kovčeg pripeljal?“

„Nimam kovčega — ga bodo za menoj poslali,“ se odrežem in čutil sem, kako sem zarudel pri svoji laži.

Zdelo se mi je, kakor bi bil oskrbnik z nasmehljanjem se ozrl po moji torbi iz povoščenega platna in rekel: „Peljimo se tedaj.“ Odpre vratica v kočijo in mi pomiga vstopiti. Zlezem v kočijo, menim tako neokretno, kakor bi bil zlezl na slona, ter se usedem po levi strani na mehko blazino; vse svoje imetje, povoščeno torbo, položim pred-se na sedalo.

Oskrbnik skoči lahno v voz, zapre vratica, nepremakljivo sedeči voznik se dotakne z bičem vrancev in kočija je tekla po neravnem tlaku klečnovskem. V kočiji se je sedelo tako prijetno, da se nisem dosti okoli ozrl, le kakor bi bil slučajno pogledal krojaško trdko Valentin Jedlička, o katerem še sanjal nisem, kako važen da bo za mene.

Klečnovske hiše so bile čim dalje manjše in revnejše, in smo se že peljali skozi drevored visokih topolov.

Oskrbnik je odvrzel ostanek smodke. Hitro zgrabim svoje, da mu katero ponudim.

„Ne tako, gospod Květina, blagovolite moje vzeti!“ in izvleče iz stranskega žepa majhno torbico, iz katere se je smejalo šest „Yara“. Niso bile pisane, tako da so se mi zdele moje kakor pisane kače.

hotel tudi v političnem življenju nekaj veljati, ali se ni mogel v tem času drugače izkazati, nego da je obrnil plašč po vetru. Njegov naslednik bo bržkone sedanjí podpredsednik Vaso Gjurgjević, a neki celo trdijo, da postane predsednik Nikola Crnković, kar pa ni prav verjetno.

Politični pregled.

V Ljubljani, 27. septembra.

Mladočeški poslanci ne nameravajo zapustiti državnega zbora, kar mi tudi nikdar verjeli nismo. Predno se snide državni zbor, izdali bodo manifest na narod, v katerem bodo pojasnili svoje stališče nasproti izjemnemu stanju. V državnem zboru bodo pa tirali obstrukcijsko politiko. Najlepšo priložnost bodo imeli pri predlogah vojnega zakona, davčne reforme in kazenskega zakona. Govorili bodo nalašč največ v češčini, da jih predsednik ne boče tako mogel klicati k redu. Nekateri bodo govorili tudi v poljščini in rusinščini. Če mislijo, da se bodo s tem prikupili Poljakom, se pač motijo. Poljaki sami niso zato, sicer bi že bili sami poskušali posluževati se poljščine. Simpatij si s tem ne bodo pridobili, temveč vsi jih bodo morali spoznati za prave komedijante. Z obstrukcijo bodo pač le pokazali, da niso prijatelji parlamentarizma. Sicer je pa to za nje malo nevarno orožje. K večjemu pri vojnem zakonu bi morebiti znali vladi škodovati. Kazenski zakon boče ostal nerešen, ali vlada zaradi tega ne boče imela nobene škode. S to stvarjo se že čaka skoro dvajset let in tudi ne boče največje škode, če se počaka še nekaj let. Če boče vlada videla da Mladočehi hočejo delati zapreke, boče predlogo umaknila, pa boče vsemu konec. Če boče pa nasprotovali davčni predlogi, bodo pa pač le sebi škodovali. Ta predloga bi bila v korist kmetskemu in malemu obrtnemu stanu. Mladočehi so volili največ kmetje in mali obrtniki, ki bi pač ne bili hvaležni, če njih poslanci preprečijo nove davčne olajšave. To bi dalo priložnost nasprotnikom začeti hudo agitacijo proti Mladočehom. Poleg tega pa mislijo baje Mladočehi staviti več predlogov, da se ministri tožijo, in več interpelacij, da le zavlečejo državno-zborske obravnave. Nekoliko s tem znajo pač zavirati obravnave ali svojih namenov pa ne bodo dosegli.

Velezdajške pravde na Češkem. Zaradi Sokolovega velezdajškega govora v Ličovu so zaprli tudi vrednika 'Českých budjejevických Listov', Müllerja, ker je ta list priobčil govor. Hkratu so pa zaprli Franka v Taboru, ker se ta list pri njem tiska. — Proti odgovornemu vredniku 'Národních Listov' se je že začela preiskava zaradi rušenja javnega reda in miru, katerega hudodelstva se je zakrivil z mnogimi članki v listu svojem. V preiskavo pride tudi dr. Julij Gregr, kot izdajatelj omenjenega lista. Vlada torej z vso strogostjo postopa proti mladočeškým hujskačem. Nadeja se, da boče to pomagalo. Pripetiti se pa utegne, da s tem le

naredi nekatere po nepotrebnem za narodne mučnike, dočim nikakor ne zasluži te časti, ker za narod trpeti nikdar niso marali. Razburjene duhove na Češkem bi vlada gotoveje pomirila, ako bi z vso resnostjo na Moravskem in v Šlesiji izvajala narodno enakopravnost.

Novi načelnik francoskega generalnega štaba je postal Raoul Franc Karol Le Monton de Boisdeffre. Novi šef generalnega štaba izvira iz starega rodu v Normandiji, kateri se je odlikoval že dve stoletji v bojih francoske vojne. Novi načelnik generalnega štaba rojen je leta 1839 v Alençonu. Kot prvi v vojaški šoli je po tedanjí vredbi stopil stalno v generalni štab. Kot stotnik bil je pobočnik generalu Chanzy. Leta 1870 si je de Boisdeffre pri ekspediciji na maročanski meji pridobil viteški križ častne legije. Leta 1870 je bil generalnoštabski častnik pri 13. voju, s katerim se je udeležil umikanja do Pariza. Iz obsedenega Pariza je v zrakoplovu nesel poročilo generalu Chanzyju, poveljniku loarske vojske. Pozneje je bil služil s Chanzyjem še v raznih stopinjah. Ko je bil general Chanzy veleposlanik v Peterburgu, je de Boisdeffre njegov atašé. Leta 1888 je postal poslednji brigadni general. Lani je bil imenovan divizijskim generalom. Zadnja leta je bil nekaj časa podnačelnik v generalnem štabu, pred tremi tedni je pa bil postal poveljnik 9. divizije.

Razgled po slovanskem svetu.

Oderuštvo v Rusiji.

Malokatera država v Evropi je, kjer bi narodno-gospodarske razmere bile tako slabo vrejene, kakor v Rusiji. To je tudi krivo, da je v Rusiji jedna slaba letina napravila tak glad, da so ljudje na stotine umirali. Temu pomanjkanju ni bila kriva le slaba letina, temveč največ slabe gospodarske razmere.

Da je pa v Rusiji gospodarsko stanje tako slabo, je mnogo uzrokov. V prvi vrsti vlada vse premalo stori za povzdigo narodnega-gospodarstva. Uradniki pač stikajo za nihilisti po vsej Rusiji, preganjajo Poljake in katolike sploh, za zboljšanje narodno-gospodarskega stanja pa nič ne storé.

Rusija ima toliko zakonov, kakor jih ni v nobeni državi, ali baš za kar bi bilo treba, pa ni zakona. Obstoječi zakoni so pa tako teoretični, da le ovirajo narodni razvoj, podpirajo ga pa ne.

Zemstva imajo pač najboljšo voljo, da bi kaj storila, ali so jim roke zavezane po vladnem nadzoru. Pri vseh neznatnih sredstvih so pri zadnjem velikem gladu zemstva več storila, nego pa vlada.

Kjer so slabe narodno-gospodarske razmere, tam je pravo polje za žide in druge oderuhe. Tisto je tudi v Rusiji. Žide zares vlada nekoliko preganja, ali to dosti ne pomaga. Tudi znane naredbé proti židom niso prava sredstva. Veliko bolje bi bilo, da se gleda, da se povzdignejo narodno-gospodarske razmere, posebno preskrbi kmetu ceno kredit.

Do leta 1879 je v Rusiji veljal zakon, da se ne sme denar posojati na večje, kakor 6% obresti. Ta zakon se je pa tedaj bil preklical, ker se je videlo, da ne ugoja več faktičnim razmeram. Ko so celó državni papirji tedaj nesli nad 6%, je bilo naravno, da kmet ni mogel dobiti za to ceno denarja na posodo.

Zaradi tega je pa zakon nekaj let bil že samo na papirju, v praksi so se pa jemale večje obresti. Vseled tega se je pa razveljavil.

Tedaj so nastopili zlati časi za ruske oderuhe. Vlada ni ničesa storila, da kmetom preskrbi kredita, same si pa ljudstvo pomagati ni moglo. Nekoliko je v Rusiji premalo svobode, da bi se mogle vspešno razvijati posojilnice, nekoliko pa narodu za to manjka potrebne inicijativne moči, ker je vedno preveč pod vodstvom vladnih organov.

Ruski absolutizem je narod pripravil ob vsako samostojnost tudi v narodno-gospodarskem oziru. Ruski kmet si ne zná sam pomagati, temveč pomoči pričakuje le od carja. Malobrojne hranilnice (sberegateljnaja kassi) pa tudi same jemljó v Rusiji po 8% in še več.

Obresti od posojil so v Rusiji strašno hitro naraščale, in posojila po 20 in več odstotkov v Rusiji niso nobena redkost sedaj, ko se v Angliji lahko dobi denar na posodo po 3% na zemljišča. Ker je vsled oderuštva le narod preveč propadal, je bila vlada le prisilljena, da kaj stori v tem oziru.

Potreba zakona, s katerim bi se omejilo oderuštvo, se je že dolgo čutila, ali vlada se dolgo ni mogla odločiti za tak zakon. Ruska vlada ima namreč tisto slabo lastnost, kakor tudi mnoge druge, da je jako nagla, kadar se gre za kako policijsko naredbó, za kako narodno-gospodarsko stvar pa ni nikdar dosti poizvedovanj in posvetovanj. V maju letošnjega leta se je pa zakon proti oderuhom vendar potrdil.

Pa že ta zakon sam na sebi dokazuje, kako neugodne kreditne razmere da so v Rusiji. Tako mej drugim določuje, da 12% obresti same na sebi, če ni nobenih drugih obremenjevalnih pogojev, še nimajo veljati za oderuštvo.

Vsak kmetovalec vé, kako težavno je, iz zemlje toliko pridobiti, da bi tako velike obresti odrajtoval. V Rusiji so res nekoliko drugačne razmere, nego se v Avstriji, zemlja je v mnogih krajih rodovitnejša, ali na drugi strani je pa pomisliti, da se kmetijski pridelki že v srednjih letih mnogo ceneje prodajo, nego v srednji in zapadni Evropi.

Po novem zakonu boče kaznovan, kdor bi uporabil slabo stanje tistega, ki jemlje denar na posodo, v to, da iz njega izsili čezmerno velike obresti, ali pa, kdor bi na kak način skušal prikriti visokost obresti. Kazen je ječa do jednega leta in pa globa do 300 rubljev.

Sestavitelji načrta zakona so jo bili vsprejeli v načrt, da se ljudém, kaznovanim zaradi oderuštva, prepove imeti posojilne zavode. To je bilo jako pametno. To se je pa pozneje izpustilo iz zakona, da se ne omeji pravica administracije, kateri pristoji pravica, dovoljevati in prepovedovati denarne zavode. To je pač obžalovati. Da se ni ta določba izpustila, bi se takoj po obsodbi bilo onemogočilo dotičnikom, v bodoče odirati ljudi s posojevanjem denarja, sedaj je pa vse odvisno od dobre volje administracije.

Ozirom na pravico uprave se je torej žrtvovala dobra stvar. Oderuhi so pač tega veseli, ker vedó, da z denarjem pri administraciji marsikaj lahko dosežejo, kar bi pri sodišču ne mogli.

Dobra je pa ta določba, da se bodo strožje kaznovali ljudje, katerim bi oderuštvo bilo obrt. Taki se bodo smeli celó pregnati v kak oddaljen kraj, le pregnanstvo v Sibirijo je za take prestopke izključeno.

Slaba stran novega zakona je ta, da se bodo oderuhi, ki posojujejo proti temu, da se jim vrne v pridelkih ali pa z delom, manj kaznovali, nego drugi. Taki pridejo pred navadno zemsko ali mestno sodišče in boče kaznovani k večjemu s trimesečnim zaporom, dočim drugi oderuhi pridejo pred okrožno sodišče in se kaznujejo z ječo.

Lahko ni umeti, zakaj ta razloček, ko so vendar taki oderuhi, ki posojujejo na poljske pridelke in na delo, posebno nevarni, ker v takem slučaju kmet težje presodi, koliko obrestij se od njega zahteva.

Tudi to je pomisliti, da od zemskih načelnikov ni vselej pričakovati, da bi nepristransko sodili, ker so večkrat kaj v zvezi z dotičnim oderuhom, kajti

Priklonim se in jedno izberem. Torbica se zapre in se odpre srebrna škatljica z žveplenkami. Kadil sem in spuščal oblacke dišečega dima v topli zrak. Vendar pa me je na tihem jezilo, da ni hotel oskrbnik mojih vzeti.

Vranca sta letela, kakor bi se tal ne dotikala; hiše, drevesa, njive so se kar zgubivale. Med potjo me je oskrbnik izpraševal, od kod sem, kje sem študiral, ter mi zagotavljal, da se mi boče v grofovski hiši dobro godilo. Mladi grof Vladimir da je mil in umen dečko, stari gospod pa uljuden in dobrotljiv. To sem slišal rad; pred očmi so mi začele evesti že prihodnosti. Šest sto in vse preskrbljeno, in v kočiji taka prijetna vožnja, ljudje so prijazno pozdravljali in me z začudenjem gledali. Jaroslav Květina, glej, kaj si postal!

Pripeljemo se do vasi. Kaj pa to! S stolpa vihra beloruđeča zastava, pred vasjo stoji slavolok poln trakov in vencev, zgoraj se bere: „Pozdravljeni!“ Hočem vprašati; oskrbnik molči, in kakor bi se na tihem smehljaj.

Ne morem povedati, kako mi je bilo, ko smo se peljali skozi slavolok in okrašeno vas. Iz vsacega okna, izpod streh, povsod raz dreves so visele in vibrale zastave, rudeče in bele, modre in bele, žolte in bele, tu črna, tam zelena, menim, kakeršno je vsak imel in kakeršna barva mu je dopadla. Čez ulice so viseli venci, na njih napis, katerih nisem mogel v naglici prebrati. Pa tu se lahko bere: „Po-

zdravljamo učenika mladine!“ Sred vasi polno praznično oblečenih otrok in odrasčenih; vse je vrelo iz hiš, ko so slišali ropot kočije. Neki mož v kratki suknji naglo zavpije: „Slava!“ in maha s čepico, kakor na povelje začne vpiti za njim petdeset grl. „Slava, slava, slava!“ se razlega od hiše do hiše, vsak je mahal s klobukom, čepico; otroci in vsi derejo za nami, vse me gleda. Iznenaden, zmeden, osramočen se nagibljem zdaj na levo, zdaj na desno, se odkrivam in smehljaj. No, predobro ljudstvo, toliko časti nisem zaslužil!

Še se ne zavedam in smo že za vasjo. Vse se je zgodilo v trenutku. Pokrijem se zopet in pogledam eskrbnika, kakor bi ga hotel vprašati.

Temu bruhne iz grla smeh. „Go—go—gospod Květina, vendar ne mislite, ha — ha — ha, da to Vam velja?“

„Jaz, jaz sem mislil . . .“, šepetam in čutim, kako mi sili kri v glavo.

„Oh ne!“ izbruhne zopet iz sebe neusmiljeno. „Danes se pripelje naš škof, da podeli jutri zakrament svete birme. Oni mož v kratkem jopiču, ki je prvi zavpil, je bil neumni Derda, in veste, jeden jih zmede deset.“ In zopet se krohota.

Voznik se nekoliko obrne, se smehlja, in jaz, rudeč kot kuhan rak, se smejem tudi, toda nekoliko kislo. Lepo se ti boče smejali v gradu, ko pové oskrbnik gospódi in kočijaž poslom!

(Dalje slédi.)

le prevečkrat se z oderuštvo pečajo tudi plemenitniki.

Pa še nekaj drugega pogrešamo v novem zakonu, posebno če se oziramo na ruske razmere. Oderuh ni le tisti, ki se peča s posojevanjem denarja, temveč tudi tisti, ki zahteva od zakupnikov prevelik zakup, in to je večkrat na jako prikrit način. — To se je menda zaradi tega izpustilo, ker zemljo dajo v najem največ plemenitniki, kateri so pa v posebni milosti pri sedanji vladi.

Vidno je torej, da ima novi zakon dosti slabih strani in da bode v njegovih mejah lahko vsevalo oderuštvo. Narodno-gospodarsko stanje se ž njim ne bode dosti zboljšalo.

Treba bode še drugih radikalnejših sredstev. Pred vsem bode pa treba kmetstvo prebivalstvo prebuditi, da se bode postavilo na lastne noge, da si bode znalo samo pomagati. Zato se mu mora dati potrebnih sredstev, pa tudi potrebne svobode. Prav je, da vlada varuje narod, ali čezmerno jerobstvo pa ni dobro, ker narodu jemlje lastno moč in odločnost.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 27. septembra.

(Dolenjska železnica.) Včeraj opoldne se je pripeljal vitez Bilinski, predsednik c. kr. državnih železnic, z dvornim svétnikom Veselim in vodjem pl. Skalo v Ljubljano. Peljali so se že včeraj v Kočevje; zvečer so se vrnili v Ljubljano. Danes zjutraj pa se je pripeljal trgovski minister v spremstvu viteza Wittkeja in drugih. Ob polu 8. uri je odpeljal dolenjski slavnostni vlak dunajsko in domačo gospódo proti Kočevju. Bog daj, da bi bila otvoritev na srečo naše dežele!

(Povodenj.) Iz Kamnika se nam poroča: Kakor ste že sporočili, smo imeli v pondeljek strašno povodenj v Kamniku. Čudovito nenadno je prihrula zjutraj okolu pol šestih Nevelja čez cesto, njive in travniki proti Podgori, predmestju kamniškem, noseč s seboj v divjem toku vse mogoče ugrabljene reči, škafe, stole, hlode, mrvo, celo nekaj živali. Enega prešiča in eno kozo so živa vjeli v Kamniku. V Tuhinjski dolini je menda odnesla većinoma vse mostove. V Kamniku je pretrgala Bečev jez, porušila most čez Bistrico, ki je bil že itak odmenjen, da se ima v kratkem umakniti novemu kamenitemu, in brv, ki vodi v Novi trg. Posestniku Pešenku je izpodkopala in odnesla hlev in skedenj z mrvo, turšico in drugimi pridelki vred, ki je imel ondi spravljene; komaj da je živino otel. Ubogi mož je res usmiljenja vreden in podpore potreben. — Prašnikarjeve toplice so bile vse pod vodo. Park je strašno razdejan, s peskom zasut in razoran. Največo škodo ima pa restavrater, ker mu je voda ušla v spodnje prostore, v katerih je imel hranjeno vse svoje blago. Vse to se je vršilo tako hitro, da ni bilo mogoče ničesar odnesti; človek je sam komaj odnesel pete. — Drugod je moralo biti enako hudo, ako ne še huje. Iz Motnika so dvakrat telegrafično prosili pomoči. Nad Kozjakom moral se je utrgati oblak, da se je voda razlila na tri strani. Sreča, da je bilo že toliko na jutro; po noči bi bilo gotovo več ljudij utopljenih. — Čast kamniškim gasilcem, ki so prihiteli graditi silno vodo, da ni napravila še več nesreče! — Iz Motnika se nam piše: Grozna povodenj nas je jela strašiti v pondeljek zjutraj ob štirih, zahtevala je žrtev več tisočakov. Pobrala je od Božjaka do Ločine sedem mostov na deželni cesti, zasebnih pa štiri. Pobrala in podrla je vsem žagarjem in mlinarjem jezove, ter mnogo lesa in drugih pridelkov, kar je le dosegla. V Motniku je voda v nekatere hiše pljuskala skozi okna, v pritličnih stanovanjih stala je do pasu ter zelo poškodovala pohištvo in zmočila obleko. Po trgu, dokler ni gorniškega mostu podrla, nesla je brune ali rekle. Potonilo je nekaj svinj in koz; govedo in konje so oteli. Vzela je kozolec s tremi okni, zraven sedem sežnjev drv in več drugega lesa. Da je več bregov udrla in polja podsula, ni potreba posebej omenjati. Škoda se še ne da preceniti.

(Iz Konjic.) V nedeljo je na južni strani Pohorja nad Konjicami bila silna ploha. Dravinja je pod Konjicami prestopila bregove in železnico iz Poličan v Konjice. V pondeljek se je moral vrniti vlak, ki je vozil iz Konjic v Poličane.

(Na celjski gimnaziji) vpisalo se je za leto 1893/94 379 dijakov, v pripravnico pa 62 učencev. Izmed teh je gotovo 80% Slovencev. Vendar od sedem na novo nastavljenih učnih močij ne zna

nikdo slovenski. Tako stališče ima slovenski dijak v Celju, kateri hoče poslušati nauke modric in se pripraviti za bodočnost. Tudi pripravnica je nekaj vnebovpijočega, ker mora Slovenec namesto 8 let, pohajati 9 let srednje šole.

(Kupčija s sadjem.) Letošnje leto ne bo veliko kupčije z jabolki na Kranjskem. V Budimpešti je cena za 100 kil od 1½—3 gld. Zaradi tega naj ne čakajo naši sadjerejci kupcev iz Nemčije, temveč naj pridno sušijo sadje za prihodnjo porabo, ker se ta pridelek v poletju dobro speča. Po Hrvatskem prodajajo stari mernik češpelj letos po 25 kr. Tudi krmijo prešiče s tem pridelkom. Bosanske češplje so za polovico v ceni padle, in tamošnji židje, ki imajo bajé veliko trgovino z deželnimi pridelki, ponujajo sto kil zdaj po 6 gld.

(Z Dolenjskega) Na sv. Matevža dan je bil semenj v Škocijanu. Bilo je priganega veliko blaga, toda kupcev ni bilo; cena živini je bila zato zelo nizka. — Na sv. Mihaela dan bo pa semenj na Bučki; morda bo tukaj promet pri kupčiji kaj bolj živahen.

(Iz Galicije): Mestni odbor Lvovski je sklenil v petek, dne 22. t. m., da postavi spomenik slavnemu kralju Janezu III. Sobieskemu. Delal ga bo Tadej Barač; stal bo 15.000 gld. Visok ima biti najmanj 8 metrov, izdelan iz tarnopoljskega in janičevskega kamna, in sicer kralj na konju. — „Podgorska rada stryska“ sklicuje rusinski shod za 29. t. m. Razgovarjali se bodo o političnem stanju sedanjem in o nalogah, ki jih imajo rusinski politiki.

(Nevarno ranjenega) so pripeljali včeraj zjutraj v tukajšnjo bolnišnico zidarja R., v službi v Tön-niesevevemu zavodu, iz neke vasi ljubljanske okolice; R. so težke rane prizadeli kmetijski fantje med tepežem; zavedel se še do danes ni. — V soboto zvečer med 9. in 10. uro je pa v Ilovici v prepiru vsekala neka ženska ondi bivajočega Kočevarja tako silno s sekiro po levi roki, da mu jo je skoro odsekala. Kočevarja je žena njegova v spremstvu redarja spravila na vozu, ker vsled prevelikega izkrvavljenja ni mogel stati na nogah, vsega onemoglega v deželno bolnišnico.

(Cirkus Amato) dospel bo v nekoliko dnéh, potujoč iz Ogorske na Laško, v Ljubljano, kjer priredi na cesarja Jožefa trgu tri predstave. Cirkus ima sto oseb in 40 kónj.

(Premeščen) je polkovni zdravnik g. dr. Andrej Thurnwald, ki je bival mnogo let v našem mestu, od 17. domačega polka k garnizijski bolnici št. 2 na Dunaju in na njega mesto pride g. dr. Fr. Huber od 13. pehotnega polka.

(Dalmatinske novice.) Veličastni zvonik zaderske prvostolnice bo kmalu dovršen. Predsednik stavbenemu odboru je č. g. kanonik Faccini. — Kakor smo že poročali, mislijo prenesti telesne ostanke hrvaškega pesnika [Luke Botiča v njegovo rodno mesto Spljet. Ta misel vedno bolj dozoreva. Poprijeli so se je vzlasti vseučilišniki, in ti nameravajo z raznovrstnimi vesellicami pridobiti si potrebnega denarja. — „Crvena Hrvatska“, ki izhaja v Dubrovniku jako glasno zopet zadnje dni pridiguje slovo mej Srbi in Hrvati. A to je čudno, da v ta namen vsem zabavlja. Nekateri so ji krivi preroki, drugi zaspani lenuhi, tretji sejejo razkol s svojim „jezuvitskim puritanizmom“. Te besede, vzlasti poslednja bi utegnili o priliki služiti tudi „Sl. Narodu“. Prijateljski ga opozarjamo nanjo.

(Ljubljanske garnizijske bolnišnice) jednoletni prostovoljci-farmacievi, gg. O. Kýtká, J. Wolf in Oton Anzengruber imenovani so za vojaške medikamentne praktikante v tukajšnji vojaški bolnišnici št. 8.

(Kolera na Hrvaškem.) V selu Vitovice v rum-skem okraju je 18. t. m. zbolel za kolero Milan Gjurgjevič in umrl. Dne 20. t. m. zbolela in umrla je tudi žena njegova Atanzija. Preiskava je pokazala, da je tukaj brez dvoma kolera.

(Hajduki — cigani.) Iz bos. Dubice: Pisal sem že, da se se pojavili hajduki v šumah blizu Dubice; razpisane so velike nagrade, kdor bi jih vjel, za harambašo 1000 gld., za druge pa po 500 gld. Orožniki in pomnoženi panduri jih iščejo in zasledujejo že tri tedne. Hude naredbe mučijo ljudi; ne morejo se prosto gibati. Po noči ne sme nikdo od hiše, če noče, da ga orožniki ne pretepejo; še celo luči ne smejo imeti; jednega Turka so žandarji obstrelili, ker je zakasnil, gredóč s Hrvaškega domov. Vzlic tem neprilikam so se prikazali še ci-

gani in so iz nekega sela odgnali dva dečka; seljaki vdarijo, njih čez 50, za njim in jih dotečejo v gozdu; cigani zbežijo, pustivši otroka. — Neverojetni glas gre med ljudmi, da cigani lovijo otroke za neki most, češ, da nobeden zid ne drži, dokler ne bodo zidali temelj na otroka. Ljudje so v strahu in ne pustijo svojih otrok samih na pot.

(Umrli) je včeraj v Škofji Loki č. g. Gregor Štrukelj, župnik v Novakih, poreške škofije, v 47. letu. Pogreb bo jutri dne 28. t. m. Počivaj v miru!

(Imenovanje.) Predsedništvo c. kr. finančnega ravnateljstva za Kranjsko imenovala je davkarskega priglednika g. Jos. Cerka davkarjem v 9. činovnem razredu in davkarskega pristava gosp. Fr. A u m a n n a davkarskim priglednikom v 10. činovnem razredu.

(Iz Opatije.) dne 26. septembra. Dne 1. sept. pričela se je nova, deseta sezona. Od 1. do 20. septembra dospelo je sém 471 tujcev. V lanski sezoni je bilo vkupu 3394 tujcev, med njimi meseca avgusta nadvojvoda Ludovik Viktor. Ta teden pride srbski kralj Aleksander. — Vreme je bilo minuli teden prav neugodno. Brila je huda burija (žiroko) in malo-ne neprenehoma dežuje. m.

(Tatvina.) Iz Šmihela se nam piše: Konja dva (riavca in belca) so ukradli v noči od 24. do 25. sept. na Veliki Oikavi v Šmihelski fari gospodarju Jožefu Judežu. Jako oprezni so bili tatovi pri tem, ker so odvedli oba konja iz hleva, dasiravno sta notri spala dva domača sinova. Dosedaj še niso ničesar zvedeli o lopovih, akoravno so brzojavili na več krajev.

(Javna tombola.) „Prvo ljubljansko društvo za podporo in oskrbljevanje bolnih in obnemoglih društvenikov“, ki priredi dné 1. t. m., to je prihodno nedeljo, javno tombolo na Kongresnem trgu, deluje z najlepšim vspehom že 28. leto. Samo tekom lanskega leta razdelilo je članom 862 gld. 50 kr. podpore in za pogrebe 11 društvenikov plačalo 220 gl. Te številke govore jasno, da si društvo pošteno prizadeva, izpolnjevati vestno in kolikor mogoče uspešno dobrodelno svojo nalogo. Kakor za vojno, treba je pa tudi v dobrodelne svrhe denarja in zato priporočamo društveno tombolo naklonjenosti svojih čitateljev.

Telegrami.

Kranj, 27. septembra. Župnik č. gosp. Frančišek Rome v Naklem je danes zjutraj umrl. Pogreb bo v petek ob devetih.

Kočevje, 27. septembra. Ob lepem vremenu je srečno došel slavnostni vlak ob 12. uri. Župani na vseh postajah so pozdravljali in zahvaljali ministra. V Žlebiču je bil postavljen slavolok z znamenitim napisom: „Želimo železniške postaje.“ Mesto Kočevje je vse v zastavah. V treh vozovih so se odpeljali gostje v premogokop. Pri banketu je povdarjal minister Baquehem kulturno važnost železnic, pohvalil požrtvovalnost dežele in izrazil upanje najboljših vspehov od nove dolenjske železnice. Baron Švegelj je napil v navduševalnih besedah presvitlemu cesarju. Deželni glavar Detela se je zahvalil v obeh jezikih ministru, omenjal zgodovino dolenjske železnice in izrazil upanje, da se železnica podaljša ter donese obilno koristij deželi kranjski.

Dunaj, 27. septembra. Nadvojvoda Karol Ludovik je vsprejel deputacijo ruskega 24. dragonskega polka, ki mu je prišla častitat k štiridesetletnici, kar je imejitelj temu polku.

Dunaj, 26. septembra. V Budimpešti jih je poslednjih 24 ur 7 zbolelo za kolero, umrl pa ni nobeden. V komitatih jih je 5 zbolelo in 6 umrlo. V Palermu jih je 16 zbolelo in 13 umrlo, v Livornu 26 zbolelo in 4 umrli. V zadnjih dveh dnéh jih je v Galiciji 38 na novo zbolelo za kolero, 11 pa umrlo.

Opatija, 27. septembra. Srbski kralj je prišel v spremstvu svojega očeta sémkaj.

Praga, 27. septembra. Kakor vedó povedati „Narodni Listy“, je profesor Masaryk odložil svoj deželno- in državnozbornski mandat.

Budimpešta, 27. septembra. V pojašnjevanju finančnega položaja, katero je zbornica z odobravanjem vsprejela, je naglašal finančni minister Weckerle, da je budget

jako zanesljivo in realno sestavljen, za kar je najboljši dokaz izborni izid faktičnega gospodarstva 1892. leta. Znatni blagajnični preostanki in dobiček 72 milijonov goldinarjev, ki se je dosegel pri konverziji, od katerega se je pa dosedaj realizovalo samo 12 milijonov gld., se bodo porabili za produkcijske namene, kolonizacije, grajenje reškega pristanišča, regulacija voda na Ogerskem. Z velikim odobravanjem je zbornica vsprejela napoved, da se kmalu predlože načrti zakonov o reformi uprave, osnovi upravnega sodišča, davčni reformi. Minister je naglašal, da je jako mnogo upanja, da se ugodno izvrši vrejenje valute, katero je sklenil parlament, katero vrejenje on še danes odobrava. Dogodki poslednjih mesecev pa nam prav jasno kažejo, da je gledé časa, kako naj se začne plačevanje v gotovini, vladno postopanje opravičeno. Wekerle konstatuje vseh konverzije in pravi, da vračanje avstro-ogerskih vrednostnih papirjev gospodarski ni nevarno. Sedaj se bližamo normalnim razmeram na denarnem trgovišču. Disažija ne prihaja od pridobivanja zlata. Ogerska država je vložila pri državnih blagajnicah 163 milijonov kron, torej, če še prištejemo 12 milijonov dobička iz konverzije, je sedaj že pripravljeno potrebno zlato, da se začne plačevati v gotovini. (Navdušeno odobravanje.)

Budimpešta, 27. sept. Zbornici poslancev se je predložil proračun za leto 1894. Redni troški so proračunjeni na 394,532.835 goldinarjev, torej za 16,655.632 gld. več, nego letošnje leto; redni dohodki pa na 416,608.094 gld., 13,275.109 gld. več, kakor letos. V rednem gospodarstvu se kaže preostanka 22,075.259 gld. Vseh troškov je proračunjenih 464,992,254 gld., manj 21,191.267 gld., nego letos, dohodkov pa 465,003.942 gld., 21,649.701 gld. manj, nego letos. Prebitka se kaže 11.688 gld., torej 458.434 gld. manj, nego letos.

Budimpešta, 27. septembra. Manjši proračun prehodnih stroškov in investicij vkupe za 37,445.984 gld. in manjši pro-

račun prehodnih dohodkov za 34,924.810 gld. prihaja največ od tod, da odpadejo stroški za kovanje denarja za 34,072.388 gld. in pa odpadejo na drugi strani dohodki od zamenjanja denarja, kar so posledice vrejenju valute. Redni troški so se povečali za 16,655.632 gld., največ vsled tega, ker se je vpostavila potrebščina za konvertovane papirje v tem oddelku, in sicer s 8,170.856 gld., in so se porabni troški za 3,160.000 gld. višje proračunili.

Rim, 26. septembra. Senator Armo je prišel semkaj. Jutri pojde z ministerskim predsednikom v Monzo, da priseže v roke kralju kot pravosodni minister.

Pariz, 26. septembra. Pogajanja s Sijamom se gladko vrše in je pričakovati za Francijo ugodnega izida.

Berolin, 27. septembra. Cesar se je ob 7^{1/2} uri pripeljal v lovski park. Cesarica ga je vsprejela in odpeljala sta se takoj v novo palačo.

Kodanj, 26. septembra. Grof Pariški in vojvoda Orleanski prišla sta semkaj in sta ju vsprejela na kolodvoru princ Waldemar in njegova soproga.

Novi Jork, 26. septembra. Po došlih poročilih iz Južne Amerike je admiral Mello znova blokoval Rio-de-Janeiro in pripravlja brodovje, ki odpluje v severno pristanišče.

Buenos Ayres, 26. septembra. Rosario je v vstaških rokah. Čete se umaknejo v San Nikolai.

Popolnoma svilene tiskane foularde od 85 kr. do gld. 3.65 meter — (kacih 400 različnih baž) — potem **črno, belo in barvasto** svileno blago od 45 kr. do gld. 11.65, gladko, progasto, prižasto, vzorčasto, damasti itd. (kacih 240 različnih baž in 2000 različnih barv, narčtov itd.) poštnine in carine prosto. Vzorci pošljejo se z obratno pošto. Pisma veljajo 10 kr., dopisnice 5 kr. v Svico.

Tovarna za svileno blago G. Henneberg (13 2) (c. in kr. dvorni založnik v Curihu (Zürich). (16-12)

Umrlí so:

25. septembra. Izidor Hanisch, krojač, 86 let, Marije Terezije cesta 5, marasmus.

V bolnišnici:

24. septembra. Simon Hribar, delavski nadzornik, 33 let, Heus.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje		Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
		barometra v mm	toplomera po Celziju			
26	7. u. zjut.	734.1	9.6	sl. vzh.	dež	20.60
	2. u. pop.	734.5	11.6	"	oblačno	dež
	9. u. zveč.	737.5	9.0	"	dež	

Srednja temperatura 10.1°, za 38° pod normalom.

Jutri v četrtek 28. septembra

hôtelu pri Slonu

veliki vojaški koncert

slavne godbe o. in kr. pešpolka št. 27 kralj belgijski

pod osebnim vodstvom njenega gospoda kapelnika.

Začetek ob 8. uri. **Vstop 30 kr.**

K obilni udeležbi uljudno vabi

Ivan Mayr,

restavratör.

476 1

Lekarna Trnkóczy-ja

zraven rotovža v Ljubljani

prodaja in vsak dan s prvo pošto razpošilja

Marijacejske kapljice za želodec

zdavno preverjeno in znano zdravilo s čvrstilnim in krepilnim vplivom pri motenem prebavljenju, pri krču v želodcu in zabasanju.

1 steklenica velja 20 kr., 1 tucat 2 gld., 5 tucatov samo 8 gld. 202 25

Miss Liela Rodier iz Londona 475 2-2

podučuje angleški jezik.

Franciškanske ulice št. 16, II. nadstropje.

Uradne in trgovske **KOVERTE** s firmo priporočá **KAT. TISKARNA** v Ljubljani.

Ljudskošolske knjige

lastne založbe, kakor: 478 4-1

- Abecednik**, sestavila A. Razinger in A. Žumer;
- Prvo berilo in prva slovnica**, sestavila A. Razinger in A. Žumer;
- Prva nemška slovnica in prvo nemško berilo**, sestavili A. Praprotnik, A. Razinger in A. Žumer; ravno tako vse v tukajšnji kronovini vpeljana
- šolske knjige c. kr. založbe knjig** imamo v bogati zalogi in jih razpošiljamo s prvo pošto.

Ign. pl. Kleinmayr in Fed. Bamberg založna knjigarna v Ljubljani.

Prodajalci na drobno dobé rabat, če vzamejo večje množine.

Zadnji mesec. **Inomostske srečke** Zadnji mesec. à 50 kr.

Glavni dobitek **50.000** goldinarjev. (457 18-6)

1 Srečke à 50 kr. priporočá J. C. MAYER.

Dunajska borza.

Dne 27. septembra.

Papirna renta 5%, 16% davka	97 gld. 10 kr.
Brebrna renta 5%, 16% davka	96 " 75 "
Zlata renta 4%, davka prosta	119 " 90 "
4% avstrijska kronina renta, 200 kron	96 " 60 "
Akcije avstro-ogerske banke, 600 gld.	956 " — "
Kreditne akcije, 180 gld.	338 " 50 "
London, 10 funtov strl.	126 " 05 "
Napoleonador (20 fr.)	9 " 99 1/2 "
esarski cekini	— " — "
Nemških mark 100	62 " — "

Dne 26. septembra.

Ogerska zlata renta 4%	116 gld. 30 kr.
Ogerska kronina renta 4%, 200 kron	94 " — "
4% državne srečke l. 1854., 250 gld.	146 " 50 "
5% državne srečke l. 1860., 100 gld.	181 " 25 "
Državne srečke l. 1864., 100 gld.	195 " 50 "
Zastavna pisma avstr. oser. zem. kred. banke 4%	98 " 70 "
Zastavna pisma " " " " 4 1/2%	101 " 10 "
Kreditne srečke, 100 gld.	195 " — "
St. Genóis srečke, 40 gld.	67 " 75 "

4% srečke dunajske parobrodne družbe	137 gld. — kr.
Avstr. rudečega križa srečke, 10 gld.	18 " 50 "
Rudolfove srečke, 10 gld.	23 " 50 "
Salmove srečke, 40 gld.	69 " — "
Windischgraezove srečke, 20 gld.	65 " — "
Ljubljanske srečke	24 " — "
Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	150 " 50 "
Akcije Ferdinandove sev. želez. 1000 gl. st. v. 2882	— " — "
Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	103 " 75 "
Papirnih rubeljev 100	131 " — "

Nakup in prodaja vsakovrstnih državnih papirjev, srečk, denarjev itd. Zavarovanje za zgube pri žrebanjih, pri izžrebanju najmanjšega dobitka. Kulantna izvršitev naročil na borzi.

Menjarnična delniška družba **„MERCUR“** Wollzeile št. 10 Dunaj, Mariahilferstrasse 74 B.

Pojasnila vseh gospodarskih in finančnih stvarih, potem o kursnih vrednostih vseh špekulacijskih vrednostnih papirjev in vestni svéti za dosego kolikor je mogoče visocega obrestovanja pri popolni varnosti **naloženih glavníc.**